

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού 0,80. Σ. Η αυθεντία υπεργιτισίας των παρα των υποκαρτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμε όθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστες δώσετε (ποσώς εις την αντίληψιν των τοιστών τιν, να μας το αναφέρουν διέλεκτας (Εκ της Διευθύνσεως)

Η υπό των αναγνωστών μας αποσπασμένη ύπο συνεργασία και μη συνοδεύομένη ύπο δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δέν λαμβάνεται ύπό όμην.

Μ τ ο ε μ. Το ύπο τον τίτλον «Ανάγνωσις» διήγημα σας, γραμμένον στήν καθαρεύουσα. Η Λ ε κ τ ρ α ν, Πειραιά. Η παροιμία που μας στέλεται πολύ σχολαστικά διατυπωμένης Γ κ λ ο ρ ι α ν Μ ι κ ε λ, Καλάμας. Το διήγημα σας γραμμένον σε γλώσσα μικτή. Γράφετε στο τέλος σε δημοτική καθαρά: Μ τ ρ ο κ ο υ Δ ε π ο ς η ν, Πειραιά. Είσαθε περισσότερο άνω ότι χρειάζεται σύντομος στην άρχησιν. Δίνετε έτσι στα γραφόμενα σας τηλεγραφικό ύφος, φαίνεται όμως ότι αν προσέχετε περισσότερο, θα γράφατε καλύτερα. Δ ο ώ τ ο υ ν, Ένταύθα. Θά φροντισίμε. Π. Χ. Β., Ένταύθα. Δρχ. 20. Ε ο υ γ γ υ ε λ ι α ν Μ α μ ρ ο υ Α ο υ, Πειραιά. Εργαστήριον θερμάς για τα καλά σας λόγια. Το ποιήμα σας, δέν εινε το πρώτο που γράφετε, αρκετά καλό. Δίνετε μας θα γράφατε άραιούς στίχους και πολύ γρήγορα μάλιστα. Ίσως τα δυο πρώτα τετράστιχα σας, τα καλύτερα σχετικώς.

**Μ' άρεσει νάμαι μοναξιά και ήσυχια γύρω
κι' ή φυν' ή πλάνα μαγικά τα κάλλη να σκορπάη.
Νάμαι τ' άγει το γλυκό πανάλαρον κι' έκεινο,
Όταν ή μίρα άσχημά άεγα νά ξεψυχήη.
Μ' άρεσει, όταν κάθωμαι θλιφτός άπ' την δόνη
όταν ό ήλιος άντικρό πέφτει και τρεμοβύνει**

μία γαλήνη θεϊκή ή κλάσις
(νά σκορπάη
και μόνο τ' άγριον κήματος ό
(βόγγος ν' άντηχήη.

Έχετε κι' άλλα τραγουδία; Στείλετε τα να τα δούμε. Σ ο φ ε ι α ν Ζ α χ α ρ α τ ο υ, Πειραιά. Όχι χρήσιμα. Εύχριστούνε μιν πάντως. Γ λ ε ι ψ α ν ο υ, Θεσσαλονίκη. Η ιστορία πρέπει να γράφεται. Ναι, μην κριθείτε φημιστά έσπολύτως. Διαφορετικά δέν εινε ιστορία, δέν εινε καν χρήσιμη για τους άνθρώπους και τους λαούς. Η να γράφη για των Έσπαστάκη. Θά ήτο άνεπιεικιστον πλέον. Β τ ρ ο υ φ ε ρ ο ν, Ολυμπία. Το ποιήμα σας για την Μικ Εύρωπην, όχι καλό. Γιατί ό κωμικός πάτετε και σεις μαζί της; Τι κανόν σας έκαμε ή άρσιν Έλληνοπούλια; Γράφετε π.χ.

**Μά πόσο έδοξαστηκε
και ή μικρή Έλλάδα
μέ τα κορίττα που γεννά
προς στην Ένωσφάδα.
Έγέννησε και έκαμε
την Άλιωνα Διπλασιόνου
άπο την ένοσηρία τή καλή
έφερε τον κόσμον άνω κάτω.
Άλλά άπο την έποινια της
(τη πολλή)
και ή Τύχης της ή κακή
την επεδιόξε έως και
όστε Μίς Έγφηλιος να μίην
(έδγη)!**

Ποιητής σεις με έμπνευσεν και μπρο να μάχεσθε μίαν ώριαναν νιν... Και λέγεται υαλίσινα και... τρεφερός!... Είσαθε ποσο σ κ λ η ρ ο ς κ. Γραφέτε!... Λ ο υ η ν, Ένταύθα. Τοίς... α ρ ο π ο υ ς της ποιήσεως σας λάδα... Δυστυχώς όμως εινε... έγομ... Ισού π.χ. τος μ ω ο... Μ α θ ε... Σας άρεσει. Σ' έμεις... μάλλον όχι!

**Μάθε! Δέν ήμπορώ να ξή-
(σο),
μάθε! δίχως να σ' όντικρό-
(σο)
και ρώταγα μήπως και σύ
(μονάχα)
ίσως δέν μ' άγαπάς τά-
(χα...**

**...Μάθε! διαφύεση ή έλλίς
(μον) Μάθε! έμένα ή άγάπη
μάθε! τυρανική ειν' ή ζωή
(μον) Μάθε! μου προσέξαι λύπη!
δότε νομίζω πως ό πόνος
Μάθε! τα λόγια εινε μύθοι, Μάθε! σε είχα άγαπήσει!
Μάθε! σαν βγαίνουν άπ' τα Μάθε, πριν ή καρδιά μησίσει...
(στήθη) Τώρα, όλα έχουν πλέον δώσει
και τον θάνατον προσμένει... πούς σοδιε να με άπατήσης!...**

Γ. Μ., Ένταύθα. Το ποιήμα σας «Μία ιστορία σαν παραμύθι όχι δημοσίευση. Χρειάζεται πολύ δουλειά και πολύ μελέτη άκομη. Το θέμα κενό! Το ίδιο σας γραφόμενα και για το διήγημα σας καθώς και για το τηλεγραφικό σας. Π. Π., Μπουκουρά-Μουρα (Υδράς). Το άντικρο για το ποσότη εινε γνωστοτότο. Το άλλο δέν εχει τόσο ένοσηρον. Στείλετε μας τίποτ' άλλο. Π. Μ., Νέαν Περαιον (Καβάλλας). Η διευθύνσις του κ. Γραφάρ εινε: Διευθυντή Έθνικού Θεάτρον, όδός Αγίου Κωνσταντινου, Αθηνάς. Για το διήγημα σας έχουμε να σας πομμε πως άριστοτα πολύ γραμμένο και δέν εινε καμιά άρσιν. Π ο ς τ η ν Κ α λ α τ ο θ ρ α κ η ν ο ι στίχου σας άτεναιτι ένος άναγνώστου μας και όλου μας. Η ι κ. Π ο λ ι τ η ν υ. Μούρσι. Τα ποιήματα σας όχι έπιτυχία στη σιχηγορία και στη διατύπωσιν. Πρέπει να προσέχετε περισσότερο άνω γράφετε στίχους. Γ. Πάσ ο ρ η η ν. Το διήγημα σας άνεπτυχώς. Μ α σ ι ρ τ η ν Δ ε λ α κ ο υ ρ α, Ένταύθα. Σας εύχαριστούμε πολύ για τα ένοσηρία ύπο του «Μπουκέτου» λογια σας. Το ποιημάκι σας αρκετά συμπαθητικό, αλλά άστεγο. Έλπιζου- με όμως ότι σύντομα θα γράφατε τεχνικότερα και γενικώς καλύτερα. Σ ο φ ι α ν, Ένταύθα. Το ποιήμα σας άνεπτυχώς σιχηγορικό. Το διήγημα σας άπλάνεται πολύ σε λόγια, που έπαυλαμάνωσι διαρκώς τα ίδια πράγματα και δέν εινε καμιά άρσιν. Π ο ς τ η ν Κ α λ α τ ο θ ρ α κ η ν ο ι στίχου σας άτεναιτι και κοινά στίχους. Μην γράφετε πολλά. Περιερίσθητε στα λίγα και προσπαθήτε να τα γράφατε καλύτερα. Ούκ ειν τώ πο- λώ το εύ... Α ν δ ρ ε α ν Μ π ο ν ο υ τ η ν υ, Γιάντρας. Η ζήτηση της διευθύνσεως εινε: όδός Ήπειρου 3, Αθήνας. Μ. Κ. Σ υ μ θ ο υ λ, Καλαμα- ρ ι α ν. Το διήγημα σας όχι έπιτυχώς. Β. Μ ο σ γ ο υ, Πειραιά. Το ποιήμα σας στο πεγυάρι (και όχι ο έ γ κ α ρ ι, όπως το γράφετε) κοινόν. Ε ί ρ η ν η ν Β ο υ β ε λ η ν, Παρίσιους. Στέλετε μας ό τι θέλετε. Ε- μεις θα διαλέγοματε τα καλύτερα και θα τα δημοσιεύομε. Δ ι α θ τ η ν, Ένταύθα. Η σιχηγορία του ποιημάτος σας λαθησμένη άπο άρσιν έμει- νός τελους. Σ ο φ ι α ν Ψ α ρ α π ο υ ο υ Α ο υ, Θεσσαλονίκη. Το διήγημα σας αρκετά καλογραμμένο, μα όχι έξαιρετικό ως θέμα. Η ω α ν η ν Μ ι χ η λ α κ η ν, Ένταύθα. Το διήγημα σας έπικεινεται πολύ σε μακρές περι- γραφές που θα μπορούσαν να ήσαν πολύ συντομότερες. Γι' αυτό που μας γράφετε για την τιμή του φύλλον, σας εύχαριστούμε πολύ. Εργασίματε κατ' άλλως, όπως όποτε να μη ένοσηριώμε από τους κατηγορούμετους. Ε ο υ γ γ υ, Κ κ α λ α ν, Ένταύθα. Το διήγημα σας συνταρακτικό, υπερταρακτικό, αϊματηρόν. Πραγματικό κοινωνικό δράμα! Το δημοσίευομε εδώ για να το άπολαύσουν και οι άλλοι άναγνώστες μας!

Η ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

**Είχε περάσει τώρα ένας χρόνος από τότε που παντρευτικαμε,
όταν ένα ανοιχτάκιον πρώο ήλθε
τρέχοντας και λαχανιασμέ-
νη ή γειτόνιά μου ή κυρά Μα-
ρία, και μου λέγει:**

— «Ελένη ό άντρας σου
σε άπατά».
Είς τό άκουμα των λέξεων
αυτών λίγο έλειψε να λιποθυ-
μήσω, άλλα κρατήθηκα και την
ερώτησα.
— Τι είπες;
— Ναι, μου λέγει, ό άν-
τρας σου σε άπατά με μία θεα-
τρίνα.
— Πού τό ξέρεις;
— Μου τό ειπε ό άντρας
μου. Έχτές τό βράδι τούς ρί-
δε σ' ένα καταγώγιον που ή-
ταν άγκυραλισμένο και πεινασε
μυθρα...

Το μεσημέρι ήθελε και φά-
γανε, άλλα δέν τού άνέφερα
τίποτε.

Τό απόγευμα στας 5 ή ώρα
έφυγε. Άμέσως έβλα το κα-
πέλο μου πήρα και την τσάντα
μου, βγήκα έξω και τον είδα
που ήλπιανε κατά την Όμό-
νοιαν. Τον παρηκολούθησα.

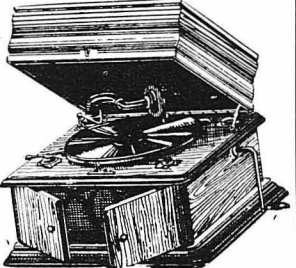
Όταν έφτασε στην Όμό-
νοια έσταννήθη με μία νέα, ή
όποια τον πήξε άγκαλιέ και
μηνικανε μαζί σ' ένα καταγώ-
γιον.

Μπαίνου κι' εγώ μέσα στο
καταγώγιον και τον βλέπω να
την έχει στην άγκαλιά του...

Τότε το αλα μου άνέθηκε
στο κεφάλι, και χωρίς να ξέ-
ρω τή κώνη, βγάωω από την
τσάντα μου το περιστρωφό μου,
τό όποιον είχα βάλει στην τσάν-
τα μου όταν έφευγα άπο τό
σπίτι, και τούς πυροβόλωσηα τε-
τρακίς... Λιγοθύμια. Και ύ-
ταν συνήλθα ήμουν στην φυλα-
κή, όπου μου είπαν ότι έκείνος
πήθανε, και ή έρωμένη του ήτο
σοβαρά τραυματισμένη...»

Το γραμμόφωνον καιήγητης το αγαπητό- τερον μέσον εκλαιξέσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δέν εινε τέλειον. Όλοι νύσι και γέροι, μαχούντες γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στη διάθεσι της τις πιο φημι- σμένες όρχήστρες του κόσμου, που παίξουν τους τε- λευταίους χορούς της έπο- κής. Χωρίς αυτό οι γέροι ξανακούν την ευτυχισμένη ζωή των νεώτων των, άκού- οντες τις ώραιότερες καντά- δες που τραγουδούσαν στις έλκετικές των. Άλλά διά να άπολαύση κανείς το γραμμό- φωνον πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίες τελειο- ποιήσεις. Το γραμμόφωνον STARR τύπου XXII εινε τό με- γαλικόν όργανον που συγκεντρώνει τά χαρίσματα αυτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΕΞΙΑ

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Άρσικειου 12. Πειραιεύς: Φιλωνεύς 45
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ: Έρμού 111.